

tedes til en generaldebat, der klarlagde de herskende ønsker, inden man gik over til de mere konkrete forslag. Medens der var enighed om nødvendigheden af en sådan udvikling af de tilbagestående lande og bistand dertil, gav de veje og midler, der skulle benyttes, anledning til betydelige divergenser mellem de forskellige grupper. Selve spørgsmålet om fortsat, udvidet teknisk bistand til sådanne lande voldte ikke større diskussion. En række lande, deriblandt De Forenede Stater, Frankrig og Storbritannien, fremsatte forslag til en resolution, der godkendte ECOSOCs arrangementer på dette område og opfordrede regeringerne til at forøge deres bidrag til det udvidede tekniske hjælpeprogram's udførelse, således at man ialt for året 1953 kunne nå op på 25 mill. \$ mod 20 mill. \$ for 1952. På Ecuadors forslag tilføjedes, at rådet skal undersøge mulighederne for at udarbejde overslag over udgifterne for flere år frem i tiden.

Under drøftelserne herom gav den danske delegation i et længere indlæg udtryk for den store betydning, man fra dansk side tillægger hele denne gren af FN's arbejde, og meddelte, at den danske regering agtede at søge at opnå bevilling til et dansk bidrag for 1953, som væsentligt overstiger bidraget for 1952 (750 000 kr.). Endvidere redegjorde den danske repræsentant for regeringens planer om i Danmark at iværksætte en bredt anlagt kursus- og seminarvirksomhed for studerende fra de „underudviklede“ lande og meddelte, at det var hensigten at søge et ikke ubetydeligt beløb stillet til rådighed herfor udover det ordinære danske bidrag til FN's program. Dette indlæg vakte opmærksomhed ved de løfter om praktisk medvirken fra dansk side, som det indeholdt.

Udvalget godkendte resolutionsforslaget med 46 stemmer, deriblandt Danmarks. — Resolutionen vedkendtes i plenarmødet den 21. december 1952 med 52 stemmer.

Det spørgsmål, hvorom drøftelserne særlig

drejede sig, var derimod finansieringen af projekter, der ikke kunne forventes at give udbytte i en overskuelig fremtid, og som derfor faldt udenfor Den Internationale Banks forretningsområde. 6. plenarforsamling havde herom ved en resolution af 12. januar 1952 henstillet til ECOSOC at forberede oprettelsen af et internationalt fond til dette formål og et internationalt organ til forberedelse af de nødvendige programmer (jfr. beretning 6. samling, sp. 6281—83). Medens stemningen blandt de veludviklede lande året før havde været imod oprettelsen af sådanne nye institutioner, stillede disse sig nu mere imødekommende til tanken om at gennemføre et moderat forslag om en finansieringsinstitution, da Den Internationale Bank ikke var utilbøjelig til at støtte oprettelsen af en sådan, til den knyttet institution. Desuden havde ECOSOC nedsat et særligt 9 mands udvalg til at udarbejde en endelig plan til forelæggelse for ECOSOCs samling i foråret 1953.

Der blev fremsat 6 forskellige resolutionsforslag fra arabisk og latin-amerikansk side. Udvalget vedtog at behandle de fire af disse som en særlig gruppe og nedsatte på dansk forslag et arbejdsudvalg på 11 medlemmer, deriblandt Danmark. Dette udarbejdede et resolutionsudkast, som i tre afsnit tog stilling til (A) oprettelsen af et internationalt fond, (B) en international finanskorporation og (C) metoder til at fremme investeringen af privat kapital i de underudviklede lande. A gik ud på at anmode det økonomiske og sociale råd om til 8. plenarforsamling at udarbejde en detaljeret plan vedrørende oprettelsen af et internationalt fond og optage spørgsmålet vedrørende oprettelsen af dette på 8. plenarforsamlings dagsorden, for at denne kunne tage stilling til de udarbejdede forslag vedrørende praktiske foranstaltninger til at oprette fondet. B gik ud på at anmode generalsekretæren om at stille alle dokumenter vedrørende debatten i 7. plenarforsamling om oprettelse af en international finanskorporation til Den